

[Justitsministeren.]

egner sig til skriftlig behandling, og som ligger sådan, at parterne på begge sider er enige om, at de egner sig til skriftlig behandling. Om der vil ske nogen større udvidelse af antallet af sager til skriftlig behandling, skal jo fremtiden vise.

Noget andet er, at der bliver en mulighed for retten for at stille i udsigt, at sager, som er egnet til skriftlig behandling, bliver behandlet hurtigt, derved at de kan behandles af fem dommere alene.

Man kunne også nære nogen betænkelighed ved det forhold, at medens de sager, der behandles mundtlig, behandles af mindst ni dommere, behandles de sager, der behandles skriftlig, kun af fem dommere, men herom er det oplyst for mig af Højesteret, at der forekommer en del tilfælde, hvor der hos de først voterende i de skriftligt behandlede sager ikke er nogen tvivl om resultatet, og de sager går nu rundt til syv dommere. De vil akkurat lige så vel kunne finde deres afgørelse ved at gå til fem dommere, fordi der ikke er nogen tvivl om afgørelsen. På den anden side er der sager, der behandles skriftligt, som har forekommet de voterende dommere tvivlsomme, og i så tilfælde har Højesteret fulgt den praksis at lade dem cirkulere videre, så at der i den skriftlige votering har deltaget et større antal dommere, og det er tilsagt mig fra Højesterets side, at den samme linie vil man følge i fremtiden. Man vil altså ikke i de sager, der volder tvivl, og hvor der er uoverensstemmelse mellem de fem voterende dommere, der efter forslaget er tilstrækkeligt, lade det bero derved, men vil lade sagerne gå videre, således at man får den grundige behandling af sagerne, som Højesteret med det store antal dommere kan give. Under de omstændigheder nærer jeg ikke nogen betænkelighed ved, at sagerne går ud til skriftlig behandling.

Jeg bør tilføje overfor det ærede medlem hr. Evald Christensen, at den ændring, som her er foreslået med hensyn til skriftlig behandling, ikke er tænkt som midlertidig. Den er tænkt som permanent, og den er tænkt at skulle imødegå den normale forøgelse af retssagernes antal for Højesteret, medens forøgelsen af dommernes antal er tænkt at skulle imødegå den ekstraordinære forøgelse.

Så vil jeg gerne sige en ting til. Jeg forstod på, hvad der blev fremført af nogle af de ærede talere, vist tydeligst af det ærede medlem hr. Thestrup, at man forventede snart at få et forslag, som er antydnet i bemærkningerne, et forslag om at lette højesterets arbejdsbyrde ved at forhøje ankegrænsen, derved at man forhøjer værdigrænsen for sager i underretten. Jeg vil ikke gerne have, at man forstår bemærkningerne som et tilsagn fra mig om, at der kommer et sådant lovforslag. Der står også kun, at det er til overvejelse i ministeriet. Før denne overvejelse er sluttet, før jeg er bekendt med argumenter, som kunne støtte en sådan påtænkt reform, vil jeg for mit eget vedkommende mene, at det har betydelig større betænkelighed at forhøje grænsen for underretternes kompetence, hvorved man faktisk afskærer en række sager fra at komme for Højesteret eller i hvert fald ordner det sådan, at de kun ad bevillingsvejen kan komme for Højesteret. Jeg vil på forhånd tro, at man i de regler, man nu efterhånden ved ændringer har fået gennemført om underretternes kompetence, er kommet så langt ud, at man ikke burde gå videre uden i det hele at overveje en ændring i procesformen for underretterne. Hvordan det senere kan komme til at ligge, skal jeg ikke spå om, men jeg har villet gøre disse bemærkninger, fordi jeg ikke ville have bemærkningerne til lovforslaget opfattet sådan, at jeg på forhånd har givet tilsagn om at forhøje værdigrænsen for underretssager.

Jeg slutter med at gentage min tak for den velvillige behandling, lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om beskættning af frugtplantager.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3557; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1107).